

رمز گشایی اشعار مولانا و نمود آن در صور و مفهوم معماری سنتی

تکامه عباس نیا طهرانی^{۱*}

۱- کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات بروجرد
(t.athehranieng@yahoo.com)

چکیده

در وجود مولانا و آثار اوست که آفرینش کاملی را میان ادبیات اسلامی، موسیقی و همچنین معنویت اسلامی می‌توان پیدا کرد. آثار مولوی و افکار نهفته در آن‌ها نه تنها کامل‌ترین شرح از فلسفه هنر اسلامی به دست می‌دهد و نمونه‌ای از ارتباط و وابستگی میان ادبیات و معنویت است. در مورد مولانا می‌توان از معرفت عمیق باطنی بهره‌مند بود و این را صرفاً نتیجه شهود حقیقت مثالی را در ورای جسم خاکی دانست و نمود آن کاملاً در اشعار مولانا بالاخص در مثنوی مولوی مشهود است و بدینگونه که معماری سنتی اسلامی ما چیز جدایی از بیان معنویت نمی‌باشد به گونه‌ای که دل مشغولی‌های معماری سنتی ایرانی بس فراتر می‌رود، به دیدگاهی از وقوف و معرفت می‌رسد و در این دیدگاه مسجد اثری بزرگ و شاخص مهم است و معماران در آثارشان محتوای غنی فکر از حد آفرینش ساده تجسمی بس فراتر رفته است و ریشه در عالم مثال دارد به این وسیله می‌باشد که می‌توان این دو هنر را از یک سنخ دانست.

این مقاله بر آن است که به وسیله روش توصیفی-تحلیلی به بیان اشتراکات موجود در معماری اسلامی سنتی و اشعار مولانا بالاخص مثنوی معنوی پرداخته شود و همچنین رمزگشایی اشعارش به گونه‌ای که نمود آن در معماری اسلامی متبلور شود به گونه‌ای که نمود آن به صورت صوری (ساختاری) و مفهومی پدیدار شده است.

واژگان کلیدی: مولانا، معماری اسلامی، رمزگشایی، صور معماری